

[Poul Dam.]

tiv, som rygterne gik, men den er nu blevet en meget vanskeligt stillet branche, og dens forhold skal reguleres på passende måde.

Dette forhold giver imidlertid visse vanskeligheder, nemlig dem, der hænger sammen med, at vi på den ene side vil yde kultur- og kunststøtte, på den anden side har at gøre med en erhvervsgren, med en branche. Det giver en række principielle problemer. Det giver også en række rent konkrete, praktiske problemer, f. eks. når man ser, hvordan de forskellige råd og repræsentantskaber o. lign. tænkes sammensat; det er producenter eller folk, der er beskæftiget med produktion på den ene eller den anden måde, som indtager den altovervejende plads her. Brugerne, dette meget diffuse begreb, lægger man ikke rigtig mærke til. Jeg forstår meget vel, at det er svært at finde ud af, hvem brugerne er, men det skulle vel kunne lade sig gøre at finde dem, i bestyrelsen for statens filmcentral i hvert fald, og det skulle vel også være muligt at finde nogle personer, som man kunne udpege som enkeltpersoner, der som brugerrepræsentanter kunne gå med i filminstitutts repræsentantskab.

Jeg tror i hvert fald, at det er vigtigt, at loven ses som et bidrag til at give befolkningen muligheder for at se gode film. Dette gør også, at jeg ikke er så ensidigt interesseret i det, der skulle være lovens formål, at gavne specielt dansk film. Det er klart, at uden en dansk filmproduktion ville vi være stillet forholdsvis dårligt. Vi har nogle filmtraditioner, som bør opretholdes, og vi har også brug for den medieuddannelse og medieopdragelse, der ligger i eksistensen af en dansk filmproduktion. Men der er jo også en filmkunst fra udlandet, som det kan være ganske svært at få frem. Jeg ved godt, at der er en mulighed for, at art cinemas o. lign. kan blive støttet, men jeg vil gerne have, at man får hele dette perspektiv med. Det drejer sig om, at der er et bredt udvalg af kvalitetsfilm fra ind- og udland til rådighed for brugerne, for tilskuerne, og man må

få dette ganske klart frem i målsætningen for filmlovgivningen.

Jeg tror, vi kan få et godt og nyttigt udvalgsarbejde i den kommende tid. Vi skulle nu kunne blive færdige og få en ordning, som kunne gælde i hvert fald i nogle år. — Ikke så forfærdelig mange, for dette udvikler sig vældig hurtigt, og ingen ved, hvordan det ser ud om bare 5 år.

Ministeren for kulturelle anliggender (*Niels Matthiasen*): Må jeg begynde med at takke ordførerne for den tilslutning, som er givet til forslaget, og tilsagnet om et udvalgsarbejde, der skulle kunne foregå sådan, at vi i denne samling skulle kunne få gennemført den nye lov. Jeg må sige, at jeg på det grundlag, diskussionen her i dag har givet, er overbevist om, at det vil være muligt også at foretage, skal vi sige de korrektioner, der kan være nødvendige for at gennemføre denne lovgivning i enighed.

Jeg skal gerne sige til hr. Lembourn, når han rejser spørgsmålet om udgifterne, at det er hensigten, den dag vi kommer til 1975 og den nævnte vanskelighed er der, at man holder sig inden for den ramme, der i dag ligger for filmstøtten, dog reguleret med de pris- og lønstigninger, der kommer i mellemtiden, så støtten ikke bliver ringere, end den er i dag, men fortsat ligger på det rammebeløb, som man er nået til i dag.

Hr. Lembourn gjorde også nogle bemærkninger om konsulenterne. Man kan diskutere, om der ingen genansættelse skal finde sted, om man skal give dem en længere funktionstid. Vi har også her dette personproblem, at det er begrænset, hvor mange vi har, og det kunne give nogle problemer. Altså modsat det andet problem, som blev nævnt, i forhold til selve styrelsen, der skulle være uafhængig af branchen. Der får vi også et problem.

Jeg skal sige til fru Merete Bjørn Hanssen, at selve den aflønning, der bliver tale om, skal holdes inden for den rammebevilling, der er. Med hensyn til, hvilket niveau